

Sygn. akt: III U 179/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 maja 2015 r. **w O.**

sprawy z odwołania B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 25.02.2015r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje B. W. prawo do emerytury poczynawszy od dnia 01.01.2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.02.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił B. W. prawa do emerytury.

B. W. wniósł odwołanie od tej decyzji. Podniósł, że pracował w szczególnych warunkach w okresie od dnia 01.07.1980r. do dnia 31.01.1993r. w (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że B. W. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 28.01.2015r. B. W. złożył w Oddziale ZUS wniosek o wcześniejszą emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS uznał, że B. W. osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się on łącznym stażem pracy 25 lat. Przy czym ZUS uznał, że B. W. legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach w rozmiarze 4 lata, 3 miesiące i 29 dni, zamiast 15 lat.

B. W. urodził się dnia (...) zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art.184** ustawy **o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń** (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Na okoliczność pracy w szczególnych warunkach w (...) Zakładzie Produkcyjnym w O. B. W. złożył do ZUS świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 14.01.2015r., z którego wynika, iż w okresie od dnia 01.07.1980r. do dnia 31.01.1993r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawacza wymienione w wykazie A, dziale XIV, poz.12 w/w rozporządzenia.

ZUS nie zaliczył tego okresu B. W. do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach z uwagi na występujące zdaniem organu rentowego błędy formalne tego świadectwa związane ze wskazaniem zarządzenia resortowego.

Na okoliczność charakteru pracy odwołującego w spornym okresie Sąd dopuścił dowód z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych.

W oparciu o dokumenty Sąd ustalił, że B. W. został przyjęty do pracy dnia 17.10.1979r. na stanowisko ślusarz-spawacz (k.9 a.o.). Przy czym orzeczenie lekarskie odnosi się do stanowiska spawacza na wysokości (k.10 a.o.). Następnie w angażu z dnia 01.07.1980r. wynika, że od tej daty B. W. został spawaczem (k.18 a.o.). W dalszych dokumentach był już konsekwentnie określany jako „spawacz”. Przy czym w okresie od dnia 11.01.1984r. do dnia 31.01.1984r. odwołujący został oddelegowany przez pracodawcę do robót ślusarskich (k.33 a.o.). Od dnia 01.02.1984r. do dnia 29.02.1984r. na podstawie art.42§4 kp skierowano go na stanowisko ślusarza (k.34 a.o.). Następnie ponownie w dokumentacji pracowniczej określany jest jako spawacz. Przy czym w okresie od dnia 02.01.1985r. do dnia 31.01.1985r. oddelegowano go do montażu rękawów załadowniczych i aparatów wydmuchowych (k.36 a.o.).

Sąd uznał, że dokumenty znajdujące się w aktach osobowych odwołującego szczegółowo opisują stanowiska pracy, na których pracował odwołujący. Odzwierciedlają każdą zmianę stanowiska. Dokumentacja była prowadzona na bieżąco. Dlatego dokumenty te są miarodajnym źródłem informacji na okoliczność charakteru pracy odwołującego w spornym okresie.

W oparciu o ten dowód Sąd uznał, że zachodzą podstawy do zaliczenia odwołującemu do pracy w szczególnych warunkach następujących okresów: od dnia 01.07.1980r. do dnia 10.01.1984r. (3 lata, 6 miesięcy, 10 dni), od dnia 01.03.1984r. do dnia 01.01.1985r. (10 miesięcy i 1 dzień) i od dnia 01.02.1985r. do dnia 31.01.1993r. (8 lat). Z dokumentów wynika bowiem, że w tych okresach odwołujący niewątpliwie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz. Jest to stanowisko wyszczególnione w wykazie A, dziale XIV, poz.12 w/w rozporządzenia. Łącznie jest to

okres wynoszący: **12 lat, 4 miesiące i 11 dni**. Ponieważ ZUS uznał odwołującemu pracę wykonywaną w szczególnych warunkach w rozmiarze 4 lata, 3 miesiące i 29 dni, zatem łącznie odwołujący wykazał na dzień 01.01.1999r. – **16 lat, 8 miesięcy i 20 dni**.

B. W. we wniosku o emeryturę złożył także oświadczenie o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Z tych względów Sąd uznał, że B. W. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art.184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 01.01.2015r. stosownie do treści art.129 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym został złożony wniosek.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art.477¹⁴§2 k.p.c.**

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporny okres wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem po zapoznaniu się z zawartością akt osobowych odwołującego się.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.118 ust.1 a** w/w ustawy.